

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua a Paști, a sfântului apostol Toma

Așez în carte cuvântul de aducere-aminte și zi de praznic de înviere, o, fiilor, praznic lung cât laolaltă zilele pe care le-am mai stat văzut pe pământ după ce am înviat, și până la înălțarea Mea de-a dreapta Tatălui, de unde am coborât cu nașterea Mea Prunc mic ca și omul care se naște din om, și crește apoi așa cum crește omul născut pe pământ, iar apoi, trecând prin toate cele scrise în Scripturi că le-am săvârșit înaintea Tatălui și a oamenilor, M-am dus la Tatăl, fiilor, M-am dus la El cu împlinirea întreagă, cu misiunea îndeplinită, căci după moartea pe cruce am înviat, așa cum era scris să se întâmple, și toți cei care M-au zdrobit atunci au lucrat după Scripturi, au pus pe Domnul slavei cu cei fără de lege numit, și nu știau că ei sunt cei care împlinesc Scripturile cele despre Mesia, Hristosul venit între oameni, așa cum era scris, și iată, așa se împlinesc Scripturile, așa cum oamenii nu știu și nu înțeleg, dacă nu le citesc ca să le știe apoi și să le creadă apoi.

Fiilor, fiilor, Hristos a înviat! Vă spun și vouă ca și ucenicilor cei de atunci, și vă spun iarăși: Pace vouă! Le-am spus lor așa în seara zilei învierii Mele, că M-am dus între ei dintr-o dată arătându-Mă pe când ei erau stând închiși, ascunși de iudeii cei răzvrățiți, o, și n-am folosit ușa încăperii ca să merg în camera unde stăteau ei pitiți tainic, dar am intrat, ca să-i fac să înțeleagă Scripturile prin care le-am spus că Eu sunt ușa prin care am intrat la ei și prin care ei intră la Mine ca și Mine la ei. Le-am spus în ziua aceea spre înserare, le-am spus: *«Pace vouă! Și dacă Tatăl M-a trimis pe Mine așa vă trimit și Eu pe voi. Luați Duh Sfânt, și celor ce veți ierta păcatele le vor fi iertate, iar celor ce le veți ține vor fi ținute!»*.

O, și dacă a fost să nu fie Toma atunci cu ei în seara zilei învierii Mele, am sosit iarăși după opt zile ca să Mă vadă și el venind iar între ei, că i-au spus lui ucenicii: *«Am văzut pe Domnul!»*. El însă a dorit să Mă vadă și M-a chemat cu dorul inimii și a spus: *«Nu vă voi crede dacă nu voi vedea și eu mâinile Lui și semnul cuielor în ele ca să le pipăi cu degetul meu, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui împunsă»*. Atunci am intrat la ei și am stat în mijlocul lor și le-am zis: *«Pace vouă! și adu-ți, Tomo, degetul încoace și uită-te la mâinile Mele, și adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea și fii credincios, și nu necredincios»*, iar el a zis: *«Domnul meu și Dumnezeul meu!»*, și i-am zis lui: *«Dacă M-ai văzut ai crezut, dar fericite, Tomo, de cei care n-au văzut și au crezut!»*.

O, fiilor, în a doua duminică după învierea Mea vin și vă spun și vouă: pace vouă, și vă spun Hristos a înviat! Și vă spun că fericiți sunteți voi, cei ce credeți venirea Mea la voi pe pământ așa cum atunci veneam la ei, la ucenicii Mei și lucram cu ei și le spuneam lor tainele Mele și lăsam mărturia Mea pe pământ ca să fie ea cunoscută până azi, iar voi sunteți cei care credeți că vin iar, așa cum este scris să vin, și lucrez după Scripturi, fiilor.

O, pace vouă, măi fiilor! Cu această pace mare cât Dumnezeu, cu ea să pregătiți voi sărbătoarea cea de peste încă o săptămână în zi de duminică, popasul Meu aici, cu ucenicii și ucenițele cu care M-am purtat atunci până la cruce și până apoi la înălțarea Mea la Tatăl.

O, cu pace multă trebuie să se lucreze toate ale Domnului cu voi, că Eu prin acest cuvânt Mă întâlneam cu ai Mei atunci, și cu harul păcii Mele de peste ei lucram și mărturiseam, ca să rămână mărturia Mea, duhul mărturiei să rămână, fiilor.

O, așez iarăși binecuvântare peste voi pentru pregătirea sărbătorii întâlnirii aici, la izvor, Eu și însoțitorii Mei din cer, voi și oaspeții care vin și se adună sub dragostea Mea în zi de duminică, a treia duminică de după învierea Mea, fiilor. Lucrați totul cu pacea cea de sus, ca să vă fie ușor și vouă și Mie, și ajutorului ceresc din partea puterilor cerești și îngerești,

pe care lucrarea Mea le are lucrând și împlinind, iar dacă voi lucrați cu cei din cer, să fie pace între ei și voi, căci așa este în cer, și așa și pe pământ să fie, fiilor.

Am popas micuț acum cu voi, dar mic cum este, o, Îmi stă alături acum ucenicul mărturisit în această duminică și-Mi cere el cu dor să-i dau rând lângă Mine, iar Eu îi dau, numai-decât îi dau, cum și atunci i-am dat rând.

Iată, și acum îi dau rând, ucenicule mare cu simțirea și cu înțelepciunea ei pentru Domnul Dumnezeuul tău.

— *O, mare mi-a fost dorul meu cel de lângă Tine, cel dintre mine și Tine, cel pentru Tine, Doamne! O, nu m-a săturat acest dor atunci, și am rămas cu el pentru veci de veci. Cu el Te mărturisesc și azi, după două mii de ani când vii cu noi pe pământ cuvânt, ca, nevăzut fiind și lucrând, să crească dorul de Tine în cei ce Te primesc, și în cei cărora ești împărțit cu cuvântul venirii Tale, o, Domnul meu și Dumnezeuul meu, dorul meu cel de veci, dor fără de astâmpăr, Doamne!*

Voi, cei de azi ucenici ai Lui, vă spun vouă așa: vă leg pe voi cu cuvânt proorocesc și apostolesc, cu puterea pe care Domnul mi-a dat-o s-o punem la lucrul Său, vă leg pe voi să purtați dorul de El tot timpul, și legați să rămâneți de acest dor aprins, și fără de astâmpăr să trăiați în voi dorul de Domnul și de veșnicii, fiilor frați.

L-am pipăit pe Domnul Cel înviat, cu dor am dorit aceasta, și am rămas legat cu dorul de El în cer ca și atunci, în clipa când L-am văzut înviat, cu ranele răstignirii pe El.

O, aveți grijă de dor și de credință cu dor, și fără de astâmpăr să-L mângâiați pe El cu căutarea după El, cu multa voastră lucrare pentru El, că e Domnul mereu cu voi, și vă ține în baie de cuvânt, o, și nu mai e cineva mai mângâiat ca voi, și dați-I Lui ceea ce El vă dă vouă, o, fiilor frați.

Și stați în așteptare voi acum ca să deschideți, că vom veni cu Domnul la voi și ne vom da mângâieri, iar mângâierile se vor revărsa peste toți cei ce pornesc să se adune la serbarea Noastră cu Domnul și cu voi la praznic de înviere aici, pe pământul Domnului, aici, acasă, că vine Domnul la voi și are casă la voi și are cină cu voi și Se arată vouă așa cum El a făgăduit celor ce cred în El, o, fiilor frați. Amin.

— O, fiilor, fiilor care Mă primiți cu sfinții la voi, o, fiilor, așa este, dorul este românesc, dorul și doina lui, așa cum spune poetul român când spune:

Ai Tăi suntem! Străinii
Te-ar pierde de-ar putea,
Dar când te-ar pierde, Doino,
ai cui am rămânea?
Să nu ne lași, iubito,
de dragul tău trăim.
Săraci suntem cu toții,
săraci, dar te iubim.
Rămâi, că ne ești doamnă,
și lege-i al tău glas.
Învăță-ne să plângem,
c-atât ne-a mai rămas!

O, fiilor, Eu, Domnul Dumnezeuul vostru, Eu cu atât am mai rămas, cu dorul după om și cu doinitul lui, cu plânsul cel de dor. Plâng sfinții cu Mine, plângem de dor, și dorul se face cuvânt cu dor în el și-Mi plânge doina în el.

Măi fiilor, mâine are zi de amintire mucenicul Gheorghe, și de dor plin stă cu rândul aproape să intre cu Mine în carte, de dor stă, de dor stă să intre la poporul Meu cu Mine, iar Eu, Domnul, îi dau astăzi rând, ca să nu vă ostenesc și mâine pe voi, și iată-l în cuvânt pentru ziua lui între cei din cer!

O, hai, copil iubit, stinge-ți dorul cu care aștepți.

— *Miluința Ta, Doamne bun, e tot o mângâiere în cer și pe pământ, și voiesc să așez și eu dorul meu de Tine în fiii și fiicele cuvântului Tău de azi cu ei, și le spun lor: dorul îl ține în viață pe om, o, fii și fiice ale Mirelui nostru, Domnul Cel scump al celor cu dorul în ei după El. Dorul de El și de veșnicia mea cu El m-a ținut tare, ca să nu mă pierd de El mai înainte de a ajunge la capăt cu mersul meu prin viață pe pământ.*

O, nu este ceva mai cu putere, mai cu biruință ca și dorul de Domnul când ești creștin, cu adevărat creștin. Ce să facă Domnul cu creștinii care nu iubesc, care n-au dorul fără de astâmpăr în ei după veșniciei? Dorul este veșnic, e viața cea care nu moare în om, și care se ține după el în veșniciei apoi, o, fii iubiți ai cerului.

O, sculați-vă cu dor și cu pace de sus în voi și gătiți-I acum Domnului serbare și dor cu serbare, că vine Domnul la voi în duminica ce urmează și vine înviind în cuvânt și dorind cu dorul Lui după dorul din om, pe care voi să-l creșteți și să-l așezați în oameni, fiilor.

Și duhul mângâierii dintre Domnul și oameni, acesta să se împlinească, și cât mai curând, că dorul arde în cer, o, și cât ar vrea Domnul să se aprindă acest dor în cei de pe pământ, fiilor!

Iar Ție, Doamne, cu aplecare mare Îți mulțumesc pentru mângâiere, și plin de dor mă alin acum în cer, că am stat cu Tine la masă, cu ucenicii Tăi de azi cu Tine și cu ei, cu cei care Ne împart pe Noi, o, Doamne mângâios.

— O, fiilor, câtă măreție între Mine și voi, o, câtă! Aveți voi această măreață simțire în voi, măi fiilor? O, învățați tot mai desăvârșit să fiți ca Domnul, ca toți cei din cer pentru simțămintele din voi, fiilor.

Și binecuvântare iar și iar așez peste voi, și între voi și voi, ca să lucrați cu ea ca în cer gătirea sărbătorii care vine să se așeze aici, și pe care o vom purta în amintire, fiilor.

O, pace vouă pentru lucrul vostru cu Mine, fiilor!

Și pace multă și călătorie cu binecuvântare peste cei ce se adună la izvor cu dor și cu sărbătoare aici, fiilor!

Voi, cei ce-Mi stați porți ca să intru în cetate, o, stați între Mine și popor ca să fie frumos tot fiul acestui cuvânt, care crește pe cei ce merg cu Domnul pe cale. O, nimeni să nu vă pună pieziș în inimă pe voi, căci voi stați înaintea Mea, fiilor. Numai dorul cel sfânt să-l aibă în ei fiii cuvântului Meu, numai dorul, fiilor.

O, pace vouă! Iarăși pace vouă în lucrul cel pentru așezarea așternutului aici cu zi de praznic de înviere, zi de mângâiere, de dor și de mângâiere, o, fiilor!

22-05/05-05-2019